

(דף י ע"א) פגוונא דא, יהו"ה מלך יהו"ה מלך, שמהן לעילא, נקודאן דלהון פתיבין
דתחותיהו.

ארבע שמהן תליין מפל שמא ושמא, ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ב) לקבל י"ב אנפין דתלת
חיוון, אל זה י"ב גרפין דתלת חיוון, ועל פלהו פני אדם, ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני חיוון
וגרפי חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל הידעו והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י איהו אנפוי יהו"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א ט), הכא פהאי
שמא רזא דתפלין וציצית.

תא חזי כל הויה דאיהי ה' על י' ה' על ו' נוקבא, כל הויה דתריין תהין פחדא באמצע אינון
אחיות, פגוונא דא יהה"ו, כל הויה י' ו' פחדא באמצע היו"ה (נ"א הוי"ה) אינון אחים, (דברים כה ה) פי
ישבו אחים יחדו, תריין תהין פחדא, ותלכנה שתיהן (רות א ט), י' ו' רחוקים דא מן דא או קרובים
דא מן דא, עלייהו אתמר (ישעיה נז ט) שלום שלום לרחוק ולקרוב וגו', דהיינו קרבן עולה ויורד
יהה"ו, ה' דאיהי אימא עולה, סליקא לגבי י' היא העולה, ה' דאיהי ברתא נחיתת לגבי ו', ויורד
מעשת החטאת (ויקרא ט כב), על בן יעזב איש את אביו ואת אמו וגו' (בראשית ב כד), והאי איהו קרבן
עולה ויורד, חמש אשות סלקין, וחמש נחתיין.

לית הויה דלא אחזי על רזא עלאה, הוה"י פד נוקבין שלטין על דבורין, דינא אחזי בעלמא
ומיתה ועוני, ודא הוא רזא דהפך משה שמיה וקטל למצרי, דאתמר ביה ואמרו לי מה שמו
מה (שמות ג יג), ומשה הפך ליה פגוונא דא מה שמו מה לי הוה"י, ונקודה הוה"י, מצרי דמזלזל
בשמה ואמר מה שמו, מה יכיל למעבר לי, לקטיל ליה ביה, ואם אתוון בסופי תיבות נקודין
אנון מראשי תיבין.

תקוונא ה', בראשית ב"ת ראש"י, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), בת עלה אוקמוהו מארי
מתניתין, בת בתחלה סימן יפה לבנים, ואיהי י' מן אדנ"י, מרגלית יקרא פלילא מפל גוונין, דאת
י' מן יהו"ה לא תפס ביה גוון פלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שניתני, לא ישנתני
בשום גוון פלל, אלא נהיר מלגאו דגוונין, דשם יהו"ה פנשמתא פגופא דאיניש, או פשרגא
בהיכלא.

ואת י' מן אדנ"י איהו ספיר, נטיל גוון תכלת ואובם מסטרא דדינא, ונהיר ביה נהורא חוורא
מסטרא דרחמי, ואיהו את י' מן אדנ"י, אודם מסטרא דגבורה, פטדה מסטרא דימינא, ברקת
מסטרא דעמודא דאמצעיתא, איהי אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, פלילין מי"ב גוונין, וכלהו משולשין
באבהו, משולשין בכהנים לויים וישראלים, קדושה לה ישלשו.

כל אבן דגוון דילה חיוור נטילת מחסה, ואיהי סגולה דיליה רחימו, ורזא דמלה ואהבת עולם
אהבתיה על בן משכתייה חסד (ירמיהו לא ב), אבנא סומקא נטילת מן גבורה, וסגולה דילה

למחוי אימתו מוטלת על ברין דעלמא, אבנא פלילא מתרין גוונין חוור וסומק איחי מעמודא
דאמצעיתא, ירוק פזקב מסטרא דאימא עלאה, דאיחי תשובה, קו ירוק דאסחר פל עלמא.

ואית גוון פשוט כפול משולש מרופע, עד דסליק לעשרה גוונין, דנהירין בהון י' אתוון, דאינון
י"ה יה"ו יהו"ה, וסלקין אלין י' לע"ב נהורין, דנהירין בע"ב גוונין.

חש"ק חל"ם שב"א קמ"ץ, אינון נקוד צבאו"ת, נצח ויהוד יסוד, וכלהו נהירין באבנא יקרא
מלכות, פלילא מפל סגולות, שב"א גוון סומק דגבורה דנטיל מניה הוה, קמ"ץ גוון חוור, ולא
צריך לארכא בהון דהא אתמרו לעילא.

ועוד תקונא ו' והמשפלים יזהרו (דניאל יב ג) אלין אינון דידעין רזא בפקודא תנינא במלת בראשי"ת,
דאיחי אהב"ה, דאיחי (דף י"ט) לחשפן זעיר בראשית, במתקלא חדא סלקין, ודא אהבת חסה,
דאיחי ע"ב בחושפן, לקבל שמא מפרש ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו בחושפן אה"ד, דהיינו מאמר
אחד דאיחו בראשית, דאוקמוה עליה וכלא במאמר אחד יכול להבראת, והאי איחו רחימוי
דמאריה, מאן דמסר נפשיה באחה, ברחימוי דמאריה, ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך
(דברים ו ה), אפילו נוטל את נפשה, דאם חביב עליה נפשיה מגופא לכה נאמר ובכל נפשה, ואם
חביב עליה גופיה מממוניה לכה נאמר בכל לבבה, ואם חביב עליה ממזנא מגופא לכה נאמר
בכל מאדה, במה דחביב עלך מסור ליה ברחימוי דמארה בעת צרה.

ודא איחו נסיון דעתידין ישראל לאתנסאה בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני חשוב פמת,
וכאלו נטלין נפשיה, גופא ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב עליה מסור ליה ברחימוי
דמאריה, ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיחי בראשי"ת, וכאלו ביה פרא עלמא, ומאן
דלא מסר נפשיה או גופיה או ממזניה ברחימוי דמאריה בשעת השמדה, פאלו אחזר עלמא לתהו
ובהו, ומאן דמסר נפשיה וגופיה וממוניה בשעת השמדה ברחימוי דמאריה, דא אתקרי רחימא
דמאריה ודאי, ובההוא עלמא לית לעילא מניה. ובגין דא קרא סמיה ליה והארץ היתה תהו
ובהו (בראשית א ב).

ואהבת יהו"ה איחי מלכות, פלילא מפל ספירן, ואיחי פקודא דקודשא בריה הוא בכל תרי"ג
פקודין, ובגניה אתמר (אסתר ג ג) מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיחי בגין עלמא. שפחה
בישא איחי חרבן עלמא, ובגין דא אתמר ביה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו, ואיחי רצועה
בידא דקודשא בריה הוא לאלקאה ביה חייבא.

ובגין דא מאן דרחים לקודשא בריה הוא מגו נפשיה או גופיה או ממזניה, דינטיר ליה קודשא
בריה הוא, הא רחימוי דיליה תלויה בההיא דיהיב ליה, ולאן עקר רחימוי, דלאו איחו האי
רחימוי, דאם נטל ממזניה או גופיה כפר ביה, לאו איחו עקר רחימוי, עד דמסר נפשיה ברחימוי
דמאריה, ואם פל תלת שקולין לגביה, ומסור לון פלהו על קדושת שמייה ברחימוי, והאי איחו

עקרא דרחימו, דאיהו אהבת יהו"ה מלכות, דאיהו אהבת חסד, דיראה מסטרא דגבורה איהו, ומחסד איהו מלכות אהבת יהו"ה כמה דאתמר, מגבורה איהו יראת יי'.

ואורייתא דאיהו תרי"א מתרוניהו אתיהיב לישראל ודא עמודא דאמצעיתא, מסטריה אתקריאת מלכות תורת יהו"ה (תמימה), ואיהו מצנה דיליה בכל תרי"ג פקודי דתליין משמיה, דאינון שמ"י עם י"ה תלת מאה ושתין וחדמש, זכר"י עם ו"ה מאתן ותמניא וארבעין, היא בצלמו פדמותו.

ועוד תקונא ז', והמשפלים יזהרו, אליו הידעין במלת בראשית פקודא תליתאה דאיהו ברית מילה, והינו בראשית פריית א"ש, וברית איהו י', ועם א"ש אתעביד אי"ש, ואוף הכי את ה' עם אש איהו נוקבא, ועל תרין אישות אתמר בקדמיתא פתנות אור, דבהון עקבו מכהה גלגל חמה.

והינו בורא מאורי האש דאינון בהבדלה, י"ה מן איש ואשה, פתר דקאבו ויעש יהו"ה אלהי"ם לאדם ולאשתו פתנות עור וילבישם (בראשית ג כא), והינו בורא מאורי האש (אשה), ודא עור של נחש, לאתדפאה כמה דקאב, ובגין דא צדיקים דנטרי ברית שוב אינם חוזרים לעפרן, דאיהו עור משכא דחויא דאתברי מעפרא, דאתמר פיה ונחש עפר לחמו (ישעיהו סה כב).

ובגין דא מאן דלא נטיר ברית אתדן בחבוט הקבר בההוא עפרא, ואליו אינון דגופא דלהון אינון לון קבר פתייהון, דדחקין לון שעתא בכל יומא, ובמלאכא דלהון דאתפקע דמא בצפריניהון, ובגין דא תקינו לאחזאה צפרנים בהבדלה, דהוה אדם מלובש בכתנות צפרנים, דהוה נהרין פענני פבור.

